

[Clara Munck.]

Jeg vil altså gerne vide, dels om ministeren har fået oplysninger, som hun har henvist til, fra det pædagogiske nævn, dels hvad der får ministeren til nu at nærmest pålægge kommunerne en sådan opgave.

Socialministeren (Eva Gredal): Først vil jeg gerne sige, at for mig er der ingen tvivl om, at det må være i alles interesse, både forbrugernes og det offentliges, at kapaciteten i vore daginstitutioner udnyttes, og at fordelingen af pladserne kan ske på den mest hensigtsmæssige og retfærdige måde.

En fornemmelse af, at der ikke altid leves op til disse forudsætninger, er baggrunden for, at problemerne er taget op til overvejelse i et udvalg under det pædagogiske nævn. Det, der vil være hovedopgaven for udvalget, er at overveje, hvilke metoder der eventuelt kan bringes i anvendelse for at løse problemerne, mens selve målsætningen, nemlig den bedst mulige udnyttelse af institutionerne, for mig ikke giver anledning til tvivl.

På baggrund af den betydning, det således må tillægges, at vore daginstitutioner, der i betydelig grad lægger beslag på offentlige midler, benyttes forsvarligt, har jeg fundet det rigtigt allerede nu at henlede kommunernes opmærksomhed på dette problem, der har to sider. For det første at der nøje følges med i behovet, og for det andet at det overvejes, hvilke muligheder der er for at finde frem til en rimelig fordeling i de tilfælde, hvor ikke alle ønsker om plads i daginstitution kan imødekommes, hvilket i de fleste situationer vil være hovedproblemet. Andet og mere ligger der ikke i cirkulærets meget fleksible affattelse på dette punkt med en henstilling om at søge tilvejebragt ordninger med hensyn til registrering eller visitation omfattende alle daginstitutionspladser i kommunen.

Om der vil være anledning til at gå videre med faste generelle retningslinjer, vil der først kunne tages stilling til, når det omtalte udvalg under pædagogisk nævn har afsluttet sit arbejde. Jeg vil dog tro, at langt det overvejende antal kommuner vil have forståelse for betydningen af at skænke de omtalte problemer opmærksomhed og i forståelse med institutionerne vil søge at løse

dem. Opfyldes disse forventninger ikke, må jeg imidlertid i lyset af den kommende indstilling fra udvalget overveje mulighederne for og nødvendigheden af eventuelt at fastsætte egentlige forskrifter for den fremgangsmåde, der skal følges.

Jeg vil gerne tilføje, at hjemmelen til et sådant eventuelt videregående skridt ganske klart ligger i lovens § 67 om adgangen til for socialministeren at fastsætte regler om bl. a. daginstitutionernes drift. Skulle den kommende udvikling gøre det påkrævet at overveje en ændring af de generelle forskrifter på dette område, er jeg i givet fald indstillet på at tage dette problem op.

Clara Munck: Ja, jeg må sige, at ministeren i sit svar bekræftede, hvad jeg sagde i indledningen, nemlig at man bruger cirkulærerne til at forberede lovgivning. Jeg har spurgt, med hvilken hjemmel ministeren har taget den stilling, hun har gjort i sit cirkulære, og ministeren slutter sit indlæg her med at sige: hvis kommunerne ikke gør, som jeg gerne vil have det, må jeg skam overveje på anden vis at pålægge dem noget sådant.

Jeg mener stadig ikke, heller ikke efter ministerens svar, at der er hjemmel til så direkte som her at henstille dette til kommunerne. Jeg mener det heller ikke, netop fordi man har benyttet et udvalgsarbejde i folketinget til direkte at spørge ministeren, om hun agtede at tage et sådant initiativ, og det svarede ministeren ikke dér ja til.

Endelig vil jeg understrege, at jeg heller ikke deler ministerens opfattelse af, at man ikke ude omkring i kommunerne udnytter sine institutionspladser med social hensyntagen til de børn, der skal benytte dem. Jeg vil også understrege, at jeg åbenbart har større tiltro end ministeren til vore uddannede børneforsorgspædagoger, når det drejer sig om at administrere denne lovgivning.

Socialministeren (Eva Gredal): Jeg kan ikke være enig med fru Clara Munck i, at vi er ved at forberede en lovgivning gennem den meget fleksible henstilling, jeg har givet til kommunerne. Det må da være i alles interesse, at de institutioner, vi har, udnyttes på den bedst mulige måde. Det mener jeg